

Հ Ա Ղ Ո Ր Դ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Ս. Աթոռոյս Պատ. Տնօրէն ժողովը իր 31 Մարտ 1967-ի է. նիստին մէջ, մասնաւոր խորհրդակցութեան նիւթ ըրաւ Յորդանանի Արդարութեան Նախարարութեան եւ Ընդհանուր Դատախազին կողմէ արձակուած վերիոր ընդդէմ՝

Սուրէն Արքեպս. Քէմհանեանի

Շնորհք Եպսկ. Գալուստեանի

եւ մի ոմն Ա. Սանարիկեանի,

որոնք կը դատաւարտուին 1959-ին Ս. Աթոռոյս գանձատունէն քսանութ ձեռագրեր դուրս հանած եւ Կ. Պոլիս փոխադրած ըլլալու գողութեան յանցանքով:

Յետ խորհրդակցութեան, Պատ. Տնօրէն ժողովը որոշեց դատաւարտել Սուրէն Արքեպսկ. Քէմհանեանը, իր այս սրբապիղծ եւ անհաւատարիմ արարքին համար: Սակայն նկատի ունենալով իր յառաջացած տարիքը, բաւ համարեց իրեն տրուած բարոյական այս դատաւարտութիւնը:

Որոշեց նոյնպէս որ գրուի Շնորհք Եպսկ. Գալուստեանին (այժմ Կ. Պոլսոյ Պատրիարք), որ վերադարձնէ անյապաղ գանձատան հաւաքածոյէն պակսած միւս ձեռագրերը, ինչպէս նաեւ գանձատունէն իր հետը տարած եւ մինչեւ այժմ չվերադարձուցած Շրթայակրի գոհարազարդ խնկատուիքը, ըստ Կիրեղ Վարդապետի վկայութեան:

ԳԻԻԱՆ Ս. ԱԹՈՌՈՅ